

Sygn. akt III Cz 1301/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Tatarczyk

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Ewa Buczek - Fidyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 października 2015 r.

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko H. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt I C 195/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Tomasz Tatarczyk SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1301/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 16 06 2015r. odrzucił zażalenie pozwanego H. P. na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia z dnia 23 03 2015r. w którym orzeczono o zwrocie opłaty od pozwu, uznając że jest ono ono niedopuszczalne, gdyż zostało wniesione od nieistniejącego orzeczenia.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany H. P.**, który wnosił o jego uchylenie.

Zarzucił, że przy ferowaniu postanowienia naruszono regulację art. 351 k.p.c.

w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie przez Sąd Rejonowy,

że w sytuacji kiedy postanowienie z dnia 23 03 2015r. zawierało orzeczenie o kosztach postępowania pozwany winien składać wnioski o uzupełnienie tego postanowienia.

W uzasadnieniu m.in. podniósł, iż punkt drugi skarżonego postanowienia zawierał nieprawidłowe rozstrzygnięcie o kosztach procesu albowiem brak w nim było orzeczenia o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego. Brak było także podstaw do zwrotu na rzecz powoda opłaty od pozwu. Ponadto pozwany podniósł, iż nie został zawiadomiony przez Sąd o cofnięciu pozwu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarżący w zażaleniu z dnia 23 04 2015r. formalnie zaskarżył rozstrzygnięcie

zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu pierwszej instancji z dnia 23 03 2015r.

w którym orzeczono o zwrocie powodowi uiszczonej przez niego opłaty od pozwu.

W samym zażaleniu nie kwestionował on jednak prawidłowości tego rozstrzygnięcia tylko domagał się zasądzenia na jego rzecz od strony powodowej kwoty 3.600zł z tytułu zwrotu poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego,

Jakkolwiek zatem zażalenie było formalnie skierowane przeciwko rozstrzygnięciu zawartemu w punkcie 2 zaskarżonego postanowienie, to w istocie

w jego ramach było kwestionowane nieistniejące rozstrzygnięcie dotyczące rozliczenia pomiędzy stronami kosztów procesu (zagadnienie zwrotu stronie uiszczonej opłaty od pozwu oraz zagadnienie rozliczenia pomiędzy stronami kosztów procesu regulują odrębne reżimy prawne, odpowiednio : art. 79 ust. 1 pkt 1 lit b ustawa z dnia 28 07 2015r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych -j.t. Dz.U. 2014r. poz. 1025- oraz art. 98 i nast. k.p.c. i są one przedmiotem niezależnych od siebie rozstrzygnięć sądu).

Było ono zatem niedopuszczalne w rozumieniu art. 370 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. co z mocy tej regulacji obligowało Sąd pierwszej instancji

do jego odrzucenia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu i zażalenie jest bezzasadne.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie pozwanego jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd, 1 k.p.c.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Tomasz Tatarczyk SSO Leszek Dąbek